

Tiếng Lạc Lạc Ngựa Đà Lạt Xưa

Nhìn xe thổ mộ đi trên đường
cứ tưởng gió đùa nhúm cỏ hoang
con ngựa đi đâu? Về chín suối?
dám không nó lạc tới vô cùng...

Đời người ai cũng rồi như ngựa
lạc lạc vang là tiếng tiễn đưa
giống tiếng phong linh treo mắc võng
cho ai đó vẽ một trang thơ!

Chiều rơi rơi nắng nắng hoang hồn
hai chữ hoàng hôn bỗng xoắn xang
có thể đất đau từng bước ngựa
lòng đau có động khắp nhân gian?

Có thể chẳng còn chi động đậy
lời thương tiếng nhớ nuôi trong lòng
người đi hay ngựa đi, đều thế
về một chỗ nào đó, núi sông!

Ta lính bại binh mềm nước mắt
mai chiều mưa xuống cũng nên thơ?
Các em gái hỡi hành lang gió
nắm chặt giùm nha, áo học trò...

*Ta nhớ trường xưa trưa lá đổ
vàng cây khuyh diệp đuổi bầy chim
đuổi ta đi tới miền vong quốc
tiếng lạc ngựa còn đau nhói tim!*

Trần Vấn Lệ